

met under et radikal-socialdemokratisk Styre.

Hvad man i øvrigt kunde have ventet sig i Retning af Beparelser under det ene eller det andet Styre, skal jeg lade ligge. Jeg ved vel, og har ogsaa selv i sin Tid omtalt, at der har fundet uheldige Kulindkøb Sted, uheldige, for saa vidt som man kunde have faaet Kullene meget væsentlig billigere, hvis man havde ventet nogen Tid. Men jeg ved ikke af, at det ærede Medlem Hr. Hauge, som paa det Omraade var Socialdemokratiets første Mand, vilde have gjort det bedre, hvis han havde været ved Magten. Jeg ved ikke af, at han, før det nævnte Køb skete, og da han vistnok havde Lejlighed dertil, har fraraadet et saadant Køb. Jeg tror derfor ikke, man med Rette fra radikal-socialdemokratisk Side efter de Udtalelser, der faldt fra den Side paa det Tidspunkt, da disse Kulkøb fandt Sted, kunde have ventet, at det var gaaet saa overmaade meget bedre, hvis den radikale Regering havde siddet ved Røret. Sikkert er det i alt Fald, at ogsaa under det Styre fandt der betydelige Kulkøb Sted til høje Priser, og ogsaa den Gang fandt der Kulkøb Sted, som til en vis Grad var baseret paa, at man ikke ventede at faa det, man havde bestilt, fordi Erfaringerne havde vist, at saaledes var det i Almindelighed. Nu havde man imidlertid det Held paa det Tidspunkt, at Priserne ustandselig steg, og naar det er Tilfældet, behøver man ikke at være alt for bange for, at Leverandøren klemmer alt for voldsom paa for at komme af med sine Kul. Senere kom man — hvad der i andre Henseender afgjort var et Gode — ind i en Tid, hvor Kulpriserne faldt overmaade stærkt, og saa fik man akkurat hver eneste Ton Kul, man havde bestilt.

Jeg maa som bemærket indrømme, at der ved dette Kulkøb er gaaet Penge med, som man under en heldigere Situation ikke var kommet af med, men jeg kan ikke give Medhold i, at de radikale Partier har nogen stærkere Grund til at kritisere. Og med Hensyn til Kornloven, som ogsaa har været en dyr Foranstaltning under Venstres Ministerium, er det mig heller ikke bekendt, at man fra de radikale Partiers Side, da de var stillet overfor, at den Form, som Kornloven nu en Gang skulde have, paa nogen Maade gjorde Forsøg paa at gøre Kornloven billigere. Jeg maa altsaa hævde, at jeg ikke kan finde noget Punkt, hvor man fra radikal-socialdemokratisk Side har sat ind paa en saadan Maade, at det kan antages, at Beparelserne under en Regering af den Retning var blevet større end dem, der er naaet, tværtimod.

Inden jeg forlader disse Beparelser, vil jeg gerne sige, at lige saa lidt som jeg finder det rigtigt, at man fra en Side taler om Forholdene, som de laa under Krigen, forekommer det mig rigtigt, naar man undertiden fra Venstres Side vil fremhæve, naturligvis som en Berømmelse, meget stærkt, at Budgettet er gaaet saa meget ned, som det nu en Gang er. Thi lige saa sikkert som det er, at visse Tjenestemandsudgifter vilde gaa ned uden Hensyn til, hvilken Regering der sad, lige saa sikkert er det, at ingen Regering vilde have opretholdt en Ting som Kornloven, og følgelig synes det mig, det vilde være rigtigere, om man ikke holdt sig til Tallene, for de betyder i denne Forbindelse ikke saa forfærdelig meget, men mere holdt sig til — og det er altsaa det, jeg gør Forsøg paa her —, hvad der vilde være sket under det ene og under det andet Styre. Og der er det altsaa, jeg maa hævde, at saa vidt jeg skønner, vilde der ikke under et radikalt Styre paa noget Punkt have været sparet noget næneværdigt.

Med Hensyn til Indkomstsiden har jeg allerede nævnt, at de radikale Partier har modsat sig Indtægter som Restaurations-skatten, Chokoladeskatten og Luksustolden, Skatter, som for et helt Aar skulde give henimod 40 Mill. Kr. og vel altsaa for de tre Fjerdingaar, de har virket i det Finansaar, der er gaaet, vil have givet 20—25 Mill. Kr. Jeg maa altsaa efter det her sagte hævde, at er end økonomisk set Resultatet af det Finansaar, der gik, ikke saa overmaade godt, vilde det efter al Rimelighed, hvis man havde haft et radikalt-socialdemokratisk Styre have været endnu meget daarligere.

Er det vigtigt at se, hvorledes det forløbne Aar har været, tør man vel nok sige, at endnu vigtigere er det, hvorledes Fremtiden efter menneskelig Beregning ligger, om der er Udsigt til, at man i det Aar, der kommer, ikke alene vil kunne formindske det Underskud, vi har haft i det Finansaar, der er gaaet, men ogsaa i alt Fald have en ikke ringe Sandsynlighed for at naa Balance. Og der mener jeg, man har Lov til at sige, at efter Vedtagelsen af Lovforslag, som vil komme til Forhandling her i de allernærmeste Dage, og som indstilles til Vedtagelse af Flertallet, skulde Sandsynligheden for Balance i det Finansaar, der kommer, ikke være ringe. Finansloven, som den er vedtaget, viser et Underskud paa 4 Mill. Kr. Paa et tidligere Tidspunkt har den højttærende Finansminister sagt, at under Forudsætning af, at Restaurationskatloven, Chokoladeskatloven og Luksustoldloven blev